

Kedves Testvérek!

Kegyelemben gazdag Karácsonyt kívánok az egyházközség nevében mindenkinek! Legyen számunkra az ünnep olyan esemény, amikor a születendő Kisdéd, maga az Isten beköltözik szívünkbe és életünkbe! Legyünk valódi Betlehem és Templom számára mindig! Engedjük meg, hogy ezentúl velünk lakjon, és irányítsa életünket!

Keresztény életünk egyik legfontosabb kérdése az, hogy mennyire tud bennünk gyökeret verni az isteni élet. Sokat beszélgetünk ma arról gyermekekkel, fiatalokkal és felnőttekkel, hogy mikor is vagyunk igazi keresztény emberek. Ez egyik fokmérő számunkra az, hogy hogyan állunk mi az első Istentől kapott paranccsal: „Uradat, Istenedet imádd, és csak neki szolgálj!”, és a Jézus által megfogalmazott főparanccsal: „Szeresd Uradat, Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből, teljes elmédből, és minden erődből!”

Az Ószövetség népe az első parancsot azért kapta, hogy a bálványimádás (a téves isten-képek) kultuszából az igaz Isten ismeretére juthasson el. Ez a kinyilatkoztatás kezdete. Kinyilatkoztatás: Isten megismerteti magát az emberrel, s közli vele az élet titkát.

A legfontosabb minden hívő ember számára az, hogy eljusson az igaz Isten ismeretére. Aki pedig eljutott erre, annak imádnia kell őt, azaz teljesen átad-

ni életét Teremtő Urának. Jézus ezt úgy fejezi ki, „Szeresd, Uradat, Istenedet” léted teljességével. (Az igazi szeretet = önmagunk odaajándékozása!)

Számunkra az első parancs erre kérdez rá. Mennyire fontos nekem Isten? Ő a legfontosabb, vagy bálványaim olykor előtérbe kerülnek?

Mert nekünk is vannak bálványaink, akiknek, amiknek „szolgálunk”. Minden olyan dolog bálvány, ami az Isten helyére (azaz a Legfontosabb helyére) kerül életben. Bálvány lehet a munka, a szórakozás, a televízió, a számítógép, az alkohol, a lustaság, az önzésem, stb., melyek fontosabban számomra, mint az ima, a templom és a szeretet tettei. Ezeknek a bálványoknak idővel, energiával és pénzzel is szolgálunk gyakran.

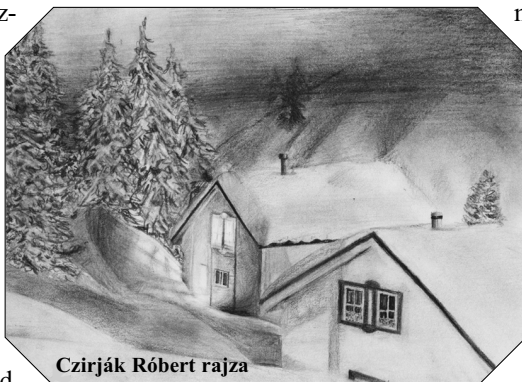
Amíg vannak olyan dolgok, amelyek háttérbe szorítják a vasárnapi templomlátogatást, a hittanon való részvételt, a rendszeres napi imát, a Biblia olvasását, a szeretet önzetlen cselekedeteit, addig még nem vagyok igazán Istent szerető ember.

Amíg nem Ő irányítja életemet, addig nem Ő a legfontosabb életemben, addig

még nem született meg bennem a Megváltó. Engedni kell, hogy beköltözzön életünkbe! Engedd, hogy megszülessen benned, hogy Te is újjá szüless!

Szeretettel:

Elek atya

Czirják Róbert rajza

Na, így jártál!

Egyre gyakrabban lehet hallani fiatalok és sajnos magam korabeliek szájából is, ezeket a részvét, együttérzés nélküli szavakat. Ott bujkál benne a gúny, a kárörvendő mosoly, a lekicsinylő ítélkezés.

Keresztény ember elmehe-e a rábizotak mellett ezzel a vállrándító, megfricskázó kijelentéssel?

Vajon az Isten mondana ilyet, mikor kilátástalan, reménytelen helyzetbe kerülünk és hozzá fordulunk?

Biztos, hogy nem.

Az Isten nem a megsebzés, hanem a gyógyítás és a könyörület Istene, csak hitet kér és bizalmat.

Meggyógyul-e a beteg, ha nem hisz az orvos képességeiben, ha csak a kritika és nem a ráhagyatkozás nyelvében beszél?

Biztos, hogy nem.

Annyira sok bennünk a világi, és annyira kevés helyet adunk Istennek. Könnyebb lenne fordítva.

A kínokkal és betegségekkel meg kell küzdenünk. De minden gyógyulás alapja a lélek gyógyulása, és bűneink bocsánata.

Mikor szembesülünk egy bajjal, gonddal, betegséggel, először lázadunk:

Miért éppen én?

Majd eltölt bennünket a harag, mindenkit okolunk, sőt, bűnbakot keresünk problémánk Isten kegyelmébe ajánlása helyett.

S végül, mikor Istenhez fordulunk, alkudozni kezdünk: elmondok 20 Miatyánkot, Istenem, cserébe pedig fordítsd jóra sorsomat! Fog ez így működni?

Biztos, hogy nem.

Erre hamar rádöbbenünk, és a depresszió ránt a mélybe: Nehéz felkelni, munkám pontatlan, végtelen panaszáradatot árasztok környezetemre, kritikus vagyok és egyáltalán nem szeretem magam. Egyáltalán vannak még vágyaim?

Még az Istent is megkérdőjelezem.

Ebben az állapotban volt az emberiség a római birodalom idején, mikor a végtelen Isten megtette a lehető leggyengédebb és legcsodálatosabb dolgot a világon: életet adott az egész emberiségnek Jézus Krisztus által.

Ugye most is hasonló korban és erkölccsiségben élünk? Most is vonszoljuk terheinket, betegségeinket.

Most is küzdünk a lázadás-harag-alkudozás-depresszió tüneteivel.

Akkor talán nem is az Istenben, hanem bennünk van a hiba? El kellene végre fogadni, hogy szükségünk van rá, hogy szükségünk van a gyógyító erejére. Fel kellene ismerni bűneinket, hogy egyáltalán megértsük, miért szenvedünk. Gyógyulni csak úgy lehet, akár kilátástalanság, akár meg nem értettség, akár testi betegség gyötör; ha megbízunk a gyógyító Isten erejében, ha elfogadjuk őt úgy, ahogy kinyilatkoztatta magát.

A megoldás az elfogadás. Elsősorban helyzetünk és önmagunk nem ritkán fájó, nem túl jó képet mutató elfogadása. Csakis ilyenkor tudjuk magunkat Krisztus szemével látni. Meg kell tanulni a hibáinkat is elismerni, és harag nélkül tekinteni közben társainkra.

A test betegségeinek gyógyulását mindig meg kell előznie a lélek sebeinek, a bűnöknek az Isten által való megbocsátása. Csakis ezt az egyet van jogunk kérni Istentől.

Sötétben fényforrás nélkül nem lesz világosság.

Karácsony a téli napforduló idején van, amikor a sötétség a legmélyebb, megszületik a reménységünk, Jézus. Ő a világosság a mi életünkben. Jó lenne, ha elkezdenénk felszámolni az általunk létrehozott rosszat. És ezt magunkban kell kezdeni.

Tóth Elekné

„Be szabad jönni betlehemmel?”

Karácsony estéjén tették fel a címben szereplő kérdést a betlehemes játékkal házról házra kopogtató gyermekek.

A háziak engedélyével vonult be a kis csoport saját készítésű betlehemükkel, és eljuttatták Krisztus születésének örömhírét mindenkihez.

Az előkészületeket már novemberben megkezdtek a szereplők. A szövegeket, énekeket a szülőktől, nagyszülőktől általában színhagyomány útján tanulták meg. A játék dramatikus részeit együtt alakították ki. Az angyalok, a királyok, a pásztorok és az „öreg” (pásztor) szerepeit egymás között osztották ki. A betlehemet maguk készítették nagy gonddal, odafigyeléssel az apró részletekre is. Jézus születésének helyszíne templom alakú „barlang” volt. Benne megtalálhatók voltak az esemény szereplői: a kis Jézus, Mária, József, a pásztorok állataikkal, az angyalok. A játék bemutatását követően a háziak megvendégelték a társaságot. Viszontajándéku lácsot, diót, almát, pénzt adtak. A csoport akár jelentős összeget is összegyűjthetett ezen alkalommal. Az adományokat szét-

osztották egymás között, és mindenki saját belátása szerint rendelkezett vele. Volt, aki a templom perselyébe tette, mások elköltötték.

Az 1955-ben készült fényképen látható betlehemes csoportot az akkori görögkatolikus esperes, Dr. Papp János szervezte meg. A kép a parókia előtti lugasnál készült. Innen indultak el a faluba betlehemezni. Kísérőjük Czapár György pénztáros volt. Éjfélig minden házhoz betértek, majd útjuk a templomba vezetett. Ott is eljátszották a betlehemes játékot az éjféli misén. Nagyon lelkesen végezték a feladatukat tudván azt, hogy az utókor számára egy nemes cselekedetet hagynak. Ugyanis az adományba kapott pénzösszeget felajánlották a templomnak: ezzel hozzájárultak az oltárépítés költségeihez. Emlékükre a nevüket bevették az oltár alapzatába. (A gyerekek sem maradtak jutalom nélkül: János atya 10-10 forintot adott minden szereplőnek a segítségért.)

A fényképet Bisztrán György és Koleszár Ferenc őrizték meg.

Koleszár Tímea

A csoport tagjai:

Elöl az angyalok (balról): Szemán Mária, Pósan Ilona

Királyok: Terdik János, Koleszár Ferenc, Mulik József

Öreg: Lipcsei Mihály
Pásztorok:

Bisztrán György, Lipcsei József, L. Nagy János
Próféta: Papp János

Imádsággal várja az Úrjézus születését

Mari néni háza a nyugalom apró szigete rohanó világunkban

Mari nénit három évvel ezelőtt az őszi tüdőszűrőn ismertem meg. Az apró termetű, törekeny néni türelmesen várakozott a tömegben. Nem tülekedett, nem kapkodott, a sokat látott, sokat tapasztalt 90 évesek nyugalmával várta a sorát. Már akkor tudtam,

nem utoljára találkoztam vele. Még abban az évben karácsony közeledtével fel is kerestem. Beszélgetésre indultam hozzá, és igazi csodát találtam nála.

Mesélnek a gerendák

Mintha régmúlt idők mesevilágába léptem volna, mikor megálltam a takaros kis porta előtt. Felgereblyézett utca, udvar fogadja ott a látogatót, a fehérre meszelt, téglaszín festékkal felmázolt házikő előtt sárga homokkal gondosan felhintett oszlopos tornác áll. Ahogy beléptem, azonnal mintegy száz esztendőt ugrott visszább az idő kereke. Az egyik sarokban lábon álló lavór, a falon fésűtartó, vele szemben a „láda”. Az asztal alatt vödör a mosókanna az ivóvíznek. A sparhelten vasaló melegszik, meg egy fazék víz, mellette takaros stelázsi, azon katonás rendben ácsorognak az edények, a tornyos ágy takaróján imakönyvek szép sorjában, az asztal sarkán olvasó pihen. A mennyezet

vastag gerendái hosszú évtizedek titkait őrzik. Mari néni háza a nyugalom apró szigete rohanó világunkban. Hely, ahol a bölcsességgel megáldott nénike immáron hetven esztendeje él, férje halála óta egyedül. Ebben a kicsi házban várja Mari néni minden évben a karácsonyt.

Régmúlt karácsonyok

– Tudja kedves, az Úrjézus születése nekünk keresztényeknek a legnagyobb, a legszebb ünnep. Örömet jelent akkor is, ha már öregek vagyunk. Remélem a Jóisten megsegít, s most is tudok kalácsot sütni az ünnepre, azzal várom a családot. A templomba ritkán járok, nem bírják a csontjaim az ülést, karácsony előtt azonban mindenképpen elmegyek, hogy meggyónjak. Itthon meg csendesen imádkozok majd, ahogy szoktam. A Könnyek anyja imádságot 68 éve minden nap elmondom reggel, meg este, még olvasóm is van hozzá. Így tanultam anyámtól. Énekelni már nem tudok, nem bírja a torkom, de mondom az énekek szövegét, karácsonykor még a kántálásokat is elolvasom. Olyankor mindig eszembe jut a gyermekkorom ünnepe. Nagyon ritkán volt karácsonyfánk, mert szegény családban nőttem fel. Összefogtunk páran, elindultunk kántálni, olyankor a gazdagabb családoknál láttunk csak kará-

csonyfát. A kántálásért sült tököt, diót, mogyorót, meg peracet kaptunk, volt, aki almát is adott. Annak is nagyon örültünk. Ajándék nem volt karácsonykor, de sokkal több volt a szeretet akkor, mint mostanában. Az emberek tisztelték, becsülték egymást – emlékezik Mari néni.

Moszatol egész nap

Illés Józsefné tizenkét éve él egyedül. Férje, fia meghalt, lánya, három unokája, 16 dédunokája rendszeresen látogatja, karácsonyra is várja őket. Hetven éve lakik kis házában, de azt mondja, nem is megy onnan sehova, amíg bírja magát. Márpedig Mari néni mindent megtesz azért, hogy ne szoruljon senkire. – Nagyon is jól telnek a napjaim. Reggel négykor kelek, szép lassan felöltözök, azután kiengedem a tyúkjaimat. Mindig találok valami moszatolni valót. Meszesek a csontjaim, ezért jobb, ha mindig mozgok, akkor nincsen baj. Úgy osztom be az időmet, hogy minden napra jusson valami. Egyik nap a postára megyek, másik nap a patikába, még a temetőbe is elgyalogolok lassan, pedig az vagy két kilométer – magyarázza Mari néni, aki a krumplit egyedül ásta fel, a hasgatott fát is egymaga rakta kupacba. – A család mindig korhol, hogy ne csináljam, majd ők jönnek és segítenek, de addig vagyok nyugodt, míg magam elbírok a munkával – magyarázza a mindig mosolygó szemű néni.

Akkor is mosolyog, amikor a jövőről kérdezem. – Ha a Jóisten erőt ad, tavasszal bevetem a kertet, teszek bele krumplit, meg zöldségféléket magamnak, tengerit a tyúkoknak. Tavaly még palántát is neveltem, jövőre meglátjuk, futja – e az erőmből. Attól kezdve aztán, hogy kidugják a fejüket a kerti növények én már nemigen fogok unatkozni egy percig sem. Csak addig állok meg, amíg imádkozok. Mert azt mindig kell – mondja bölcsen, őszinte, tiszta hittel Mari néni.

Kedves Györgyné Zilahi Enikő

Gratulálunk!

Az elmúlt időszakban két új tagja lett egyházunk közösségünknek:

BRÓDI BERTA

Született: 2010. szeptember 12.

Keresztelkedett: 2010. november 27.

Szülei: Bródi-Bálega Anna, Bródi Róbert

NAGY ERIK JÓZSEF

Született: 2010. július 22.

Kereszteltetett: 2010. október 3.

Szülei: Nagy József és Nagy Katalin

A szellem él

(Részlet Dr. Papp Lajos szívsebész, a Pécsi Tudományegyetem tanára, valamint PTE ÁOK Szívgyógyászati Klinika igazgatója, Széchenyi-, Magyar Örökség-, Prima Primissima Díj tulajdonosa előadásából.)

Egy hölgy olyan állapotba került egy budapesti kórházban, hogy a vezető professzor, aki egyébként jó barátom és nagy tapasztalatú ember, azt mondta róla, hogy nem is érdemes megkísérelni rajta a műtétet. A professzor hazament, és fiatal tanítványa, beosztottja – aki engem egyébként jól ismert és tisztelt – felhívott, és részletesen elmondta az esetet. A hölgy az eszméletlenség határán volt, kínlódott az életért. De ez a fiatal orvos hitt abban, hogy én tudok és merek segíteni ebben. Amikor a beteggel találkoztam, ha homályosan is, de eszméleténél volt. Leletei alapján már nem lett volna szabad, hogy éljen. Mindennek ellenére az élet levegője ott vibrált a beteg körül. Én egyet kérdeztem tőle: Hisz-e abban, hogy életben marad? – Mondta, jelezte, hogy hisz. Abban a pillanatban eldöntöttem, hogy megoperálok. Ez nem egy racionális döntés volt, hanem inkább egy megérzés.

A műtét után nem tért eszméletéhez. Hat napig eszméletlenül feküdt. Lélegeztető gép tartotta életben. Ezt az állapotot hívják kómának. Én ennek ellenére mindennap többször is odamentem a beteghez, megfogtam a kezét, megsimogattam a fejét. És mivel nem akartam, hogy a többi kollégám mosolyogjon, ezért halkan a

fülébe súgtam ezeket a mondatokat: „Ugye megígérte, hogy nem hagy cserben? Önnek élnie kell. Értse meg: van esélye. Nem szabad feladnia.”

A beteg hat nap múlva eszméletére tért, és egy hónap múlva a körülményekhez képest gyógyultan távozott. Ami a döbbenetes, most következik. A beteg azt mondta nekem, hogy köszöni a mondataimat.

Elmondta percre pontosan, hogy kedden, szerdán, csütörtökön, pénteken mikor voltam nála, és miket utottam a fülébe. Utólag ellenőriztem, valóban akkor voltam ott, amikor mondta. Elmondta pontosan, hogy szerdán tizenegy óra húsz perckor megállt ez és ez az orvos az ágya végénél, és akkor ott őt halottnak nyilvánították. Azt mondta a hölgy: „Szerettem volna neki odaszólni, hogy ne temessenek el, mert nem haltam meg. Nagyon rossz érzés volt, hogy nem tudtam velük szemben védekezni.”

Ez a nő mindent elmondott: „Alig vártam, hogy maga odajöjjön hozzám, és beszéljen az életről.”

„Érzéketlen” érzések

A beteg szemén a hat nap alatt végig egy nedves labdac volt, nehogy a szemhártyája kiszáradjon. Életfunkciói nem voltak. Nyilvánvaló, hogy a szemével nem láthatott, és a fülével nem hallhatott, hanem valami mással, amiről mi nem tudunk. Persze az, hogy valamiről mi pillanatnyilag nem tudunk – vagy nem tud még az orvostudomány –, nem azt jelenti, hogy az nincs is. Az biztos, hogy ezek után nekem már senki nem mondhatja azt, hogy a kóma állapotában lévő beteghez nem érdemes szólni, mert úgyis meghalt. De számos

más esetben is a betegek beszámolnak a műtét alatti élményeikről, pedig elvileg semmilyen élményük nem lehetne. A nagyobb szívműtételnél megállítjuk a beteg szívét, és gép pótolja a keringést és a szív-működést. Megállítani a szívet nagyon könnyű, beindítani már nem annyira. Miután megoperáltuk a szívét, újraindítjuk. Az újraindítás számomra mindig egy

katartikus pillanat. Sokszor a betegek a szív újraindításának élményéről pontosan beszámolnak.

Ez azért döbbenetes, mert arról az időszakról, amelyről ő beszámol – nevezetesen a szív újraindításának élményéről – abban az állapotban a tudomány mai álláspontja szerint nemhogy nem érezhet semmit, de nem is élhet.

Kun Erzsébet: Családmesék

Párbeszéd a szeretetről

– Tulajdonképpen hogy terem a szeretet? – kérdeztem egyszer anyát.

– Magról vetik – nevetett rám.

– És honnan szerzik hozzá a magot?

– Nem kell azt szerezni. Belőlünk, magunkból pereg. S megfogán a tenyér simogatásában, minden ölelésben.

– Öntözni nem is kell?

– Dehogynem. Jó szóval.

– Nem könnyel?

– Ments ég! A könny sós, és a só kimarja a kis szeretet palánta hajtásait.

– Hát palántázni kell a szeretetet?

– Palántázni bizony. Elültetni még a szikes talajba is. Mert, ha nem terem a szeretet, akkor kihűl a föld.

– Úgy érted, hogy hasztalan a nap heve, ha belülről nem fűt semmi se?

– Igen, így értem, mert emberközpontú világban élek, és emberként gondolkodom.

– Elsősorban mi hát a szeretet?

– Biztonság. Ha szeretnek és szeretsz, akkor mindig van szövetségeseid.

– Mi a szeretet másodszorban?

– Erő. Ha feltöltödsz vele, akkor könnyebbnek érzed a batyut, amit az élet a válladra rakott. Szeretni mégse mindig boldogság. Néha gyötrellem. Az élet már ilyen.

– Mégis érdemes szeretni?

– Csak azt érdemes. Pedig van, aki kifejezetten rondán szeret. Rácsimpaszkodik a másakra, tönkreteszi az életét. Óvakodj az ilyen embertől. Az ő szeretete nem természetes, mesterségesen korbácsolja a lelkét habosra.

– Ettől a habtól olyan tapadós és éme-lyítő?

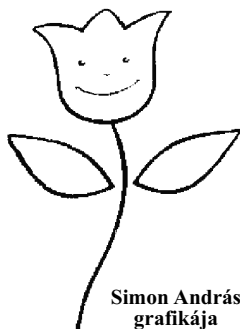
– Ettől hát. Míg más szeretete felemel és szabaddá tesz, az övé lehúz és megbék-lyőz.

– A féltésével?

– Az önzésével. Mert mi-közben azt mondja, hogy téged félt, nem félt senki mást, csak önmagát. A természetes sze-retet az igazi.

– Az milyen?

– OLYAN, MINT A LE-VEGŐ. ÉSZREVÉTELLEN MA-RAD, DE NEM LEHET ÉLNI NÉLKÜLE!

Simon András
grafikája

Olvasóink írták

Köszönőlevél

Kedves köszönő levelet kaptunk Kővágószőlősről, Baranya megyéből:

„Ti pedig... ne fáradjatok bele a jó cselekvésébe.” (2Tessz 3,13)

Kedves Tóth Elek paróchus!

Mint „Acsádról” elszármazottnak minden onnan érkező dolog örömet és boldogságot okoz nekem. Az Acsádi Örömhír, különösen a Mosolygó Sándor esperes úrról írt cikk nagyon meghatott! Várom a következő kiadványt.

Köszönöm:

Csongrádiné Szabó Erzsébet

Jókívánság

Kedves unokám, Ferikém!

Születésnapod alkalmából nagyon sok szépet kívánok Neked!

Mert 18 éves az ember az életben csak egyszer lehet.

Most, hogy a 18 év elérkezett, legyél nagyon boldog az életben.

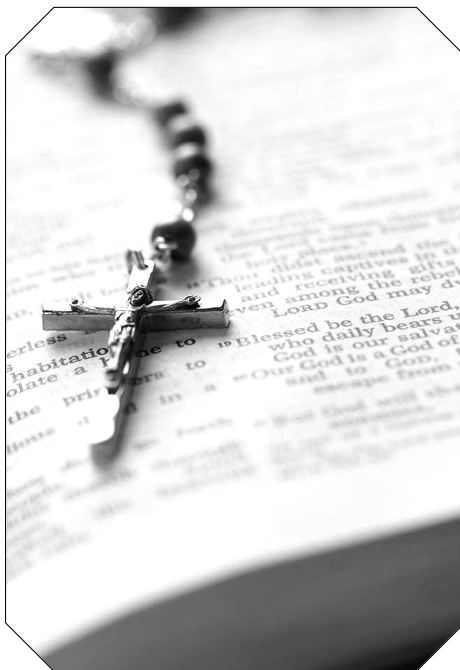
Mindig figyelj arra, amit én mondtam neked:

Az élt olyan, amilyenné mi alakítjuk. Mindig mindenben Istent kérjük, hogy legyen velünk, és akkor minden jó és szép lesz. Kerüljük az élet csábításait, legyünk szerények, alázatosak. Kövesd Jézust és az én szavaimat.

Ezt kívánom neked a további életedben. Akkor is, ha már én nem leszek.

Szerető nagymamád:

Pósán Ferencné

Olyan vagy...

Olyan vagy nekem, mint egy álom,
Melybe belehullani nem bánok.

Olyan vagy, mint egy nyári szellő,
Mely észrevétlenül körbe kergetőz.

Olyan vagy, mint a tündöklő napsugár,
Mely minden örömet szórja rám.

És olyan vagy nekem, mint a csendes éj,
Mely mindig betakar könnyedén.

*(Ezt a verset az egyházközség
egyik fiatal tagja írta)*

Tanulj tovább egyházi iskolában!

Az általános iskola utolsó éveinek közeledik a középiskola választás ideje. Szeretném felhívni a figyelmüket arra, hogy lehetőség van egyházi iskolákban is továbbtanulásra.

Miért tartom ezt fontosnak?

Azért, mert úgy érzem, és úgy tapasztaltam, hogy az egyházi iskolák légköre és színvonala rengeteg lehetőséget biztosít.

A családoknak bizonyos fokú biztonságot ad. Aki keresztyény iskolába adja gyermekét, biztos lehet abban, hogy a családban elkezdett erkölcsi nevelést az iskola a gyermekben igyekszik megerősíteni, s segíti a fiatal szülei iránt is felelős személyiséggé formálni.

Egyházi iskolában a gyermek olyan társakat kap, akiknek – vagy legalábbis szülei számára – az igazi értékek fontosak. Olyan barátokat szerezhetnek gyermekeink, akikről nem kell féltünk őket. Biztosak lehetünk abban, hogy az egyházi iskolában minden káros hatástól és dologtól igyeksenek megóvni fiataljainkat.

Az egyházi iskolák nem bura alatt nevelnek, de segítenek olyan fiatalokat nevelni, akik eligazodnak az élet nagy buktatói között.

Az egyházi iskola ugyan nem biztosíték arra, hogy gyermekeink élete boldogan alakul, de – ha élnek a felkínált lehetőségekkel – nagy esély van rá.

Ugyanakkor egyházi iskoláink az ország legjobb iskolái között szerepelnek, azaz képzésben is átlagon felüli lehetőségeket biztosítanak. Az erkölcsi fejlődés mellett ezekben az iskolákban a tanulmányi előrehaladáson is nagy hangsúly van. Az érettségizők nagy részének könnyű beke-
rülni egyetemekre, főis-

kolákra. A szakmai képzések pedig első osztályú szakembereket bocsátanak ki az életbe.

Akinek lehetősége van egyházi iskolába járatni gyermekét, az felbecsülhetetlen ajándékot ad neki. Mind hitében, erkölcsében, mind pedig tudásában és szellemiségében olyan kincsekhez juthat, amit semmi nem vehet el tőle.

Néhány közelünkben lévő iskolát mutatunk be röviden a következő oldalakon.

TE

Hajdúdorogi Szent Bazil Görög Katolikus Óvoda, Általános Iskola, Gimnázium, Szakközépiskola és Diákotthon

Intézményünk mottója kifejezi munkánk két fő területét:

- a hit és szeretet szellemében az erkölcsös, művelt, jellemes, emberszerető ifjúság nevelését,

• korszerű oktató-nevelő munkát, a diákok magas színvonalú felkészítését a továbbtanulásra.

A gimnáziumban hat évfolyamos és négy évfolyamos képzés is folyik.

Az idegen nyelveket (angol, német) emelt óraszámban tanulják diákjaink. Kilencedik évfolyamtól második idegen nyelvként az angol, a német vagy az olasz nyelv tanulása között dönthetnek.

Oktatásunk során nagy hangsúlyt fektetünk:

- a nyelvoktatásra (angol, német + 2 óra),
- az informatika oktatásra,
- az emelt szintű érettségi vizsgára való felkészítésre minden területen,
- az induló évfolyamok (7. és 9.) felzárkóztatására.

Nevelés

Egyházi intézmény lévén különös gondot fordítunk az erkölcsi nevelésre. A keresztény értékeket hangsúlyozzuk, szem előtt tartva az örök emberi értékeket is. Ezen értékek vállalása, az arra való törekvés, hogy e tulajdonságok belső sajátosságunkká váljanak, nagymértékben

elősegítik a közösség kialakulását. Egy olyan közösséget, amelynek tagjai különösen figyelnek egymásra.

A tanórán kívüli lehetőségek:

- versenyekre való felkészítés,
 - tehetséggondozás,
 - felzárkóztatás,
 - EURO nyelvvizsgára való felkészítés,
- és vizsgáztatás az intézményünkben,
- különböző szakkörök, például: virágkötészeti, tűzzománc, ikonfestő, sportszakkörök, színjátszó kör, makettező kör, íjászat, érettségi előkészítők, énekkar, kántorképzés.

Szakközépiskolánkban cél az érettségi-re való felkészítés mind közép, mind emelt szinten. A tanulók ezért ugyanazokat a közismereti tantárgyakat tanulják, mint a gimnáziumban. A különbség annyi, hogy a szakközépiskolában egy idegen nyelv kötelező, s ezen kívül szakmacsoportos alapozó képzésben is részesülnek.

A mezőgazdasági képzés során tanulóink megismerkedhetnek a mezőgazdaság valamennyi ágazatával, például növénytermesztéssel, kertészettel, állattenyésztéssel, műszaki ismeretekkel. Az érettségi után lehetőség van a technikus képzés megszerzésére is.

A vendéglátás- és idegenforgalom szakközépiskolai képzés során betekintést nyernek az idegenforgalom, a turizmus, a vendéglátás rejtelmeibe, megismerik a szállodák tevékenységét, a marketing feladatait, szerepét.

A diákotthon

Tanulóinknak több mint fele az intézmény diákotthonában lakik, hiszen intézményünk országos beiskolázású. A kollégiumi időben a szilenciumok mellett rendszeres csoportfoglalkozások, szakkörök, kirándulások színesítik diákjaink mindennapjait.

Szent Imre Katolikus Gimnázium, Általános Iskola és Kollégium Nyíregyháza

Mit nyújt iskolánk diákjainknak?

Tudást, szemléletet, eligazodási képességet, amelyek segítségével a Szent Imréről kilépve megtalálják helyüket a világban. Legfőbb célunk, hogy diákjaink felismerjék, hogy boldogságuk forrása nem lehet más, mint a jónak, Isten ügyének szolgálata, bárhová vezeti őket a Gondviselés.

Szeretnénk elérni, hogy a szentimrések megalapozott általános műveltséggel és a kor követelményeinek megfelelő nyelvtudással indulhassanak tovább a gimnáziumi évek után. Az igényes pedagógiai munkának és a lelkiismeretes felkészítő tevékenységnek köszönhetően diákjaink megállják helyüket az emelt szintű érettségi vizsgákon és a nyelvvizsgákon egyaránt.

Négyosztályos gimnáziumi képzésünk keretében angol vagy német nyelvtagozat, biológia-kémia, matematika-informatika valamint általános tagozatok közül választhatnak a nyolcadikosok.

Nyelvi előkészítő osztályunkban (nulladik évfolyam, 4+1 év) heti 15 angol vagy német nyelv mellett 5 órában informatikát tanulhatnak, valamint ismereteket szinten tartó magyar – és matematikaórákon vesznek részt a diákok.

Nyolcosztályos gimnáziumi osztályunkban diákjaink emelt szinten tanulják a matematikát és az idegen nyelvet, valamint kiscsoportos bontásban vesznek részt az informatika- és nyelvtanórákon is.

Kiemelkedően tehetséges diákjainkat a Talentumok Tehetséggondozó Program keretében készítjük fel a versenyeken való eredményes szereplésre. Az elmúlt két tanévben nyolc tantárgyból (matematika, angol, történelem, biológia, művészettör-

ténet, földrajz, hittan, ének) érték el diákjaink országos helyezéseket.

Bővebb információért látogassanak el a www.sztimre-nyh.sulinet.hu honlapra.

Szent Imre Katolikus Gimnázium, Általános Iskola és Kollégium

4400, Nyíregyháza, Ungvár sétány 19.

Tel./Fax: 42/444-300, www.szjg.hu

Debrecenben a Svetits Katolikus Gimnázium és a Szent József Katolikus Gimnázium várja gyermeink jelentkezését. Bővebben: www.svetits.hu

A férfi útja

Milyen a férfi útja? A mai unisexes világban egyre jobban illik hangsúlyozni a lelképásztornak, hogy Isten férfiként és nőként, nem pedig unisexként akarta az embert. A férfiak is kiszolgáltatottjai a hitetlen, erkölcstelen világnak. Azért kiszolgáltatottak, mert a liberális fogyasztói társadalom férfiideálja teljesen ellentéte a férfi igazi énjének, amit Isten gondolt el róla.

Valóban:

Milyen nehéz lehet a férfi útja, ha gyengeség helyett egy adag trágárságot kap szíve választottjától.

Milyen nehéz lehet a férfi útja, ha élete párja gúnyolja, kineveti, lekicsinyli, hisz ő a nő és neki joga van így tenni?

Milyen nehéz lehet a férfi útja, ha semmi nem jó úgy, ahogy eltervezi, kigondolja, mert azt is jobban tudják nála?

Milyen nehéz lehet a férfi útja, ha csak akadozva tudja kifejezni, amit szeretne elmondani, ezért egy idő után már nem is kérdezik.

Milyen nehéz lehet egy férfi útja, ha unalmasnak, fárasztónak tartják, s ezért fejére olvassák, hogy tehetetlen, iszákos, durva, önző.

Milyen nehéz lehet a férfi útja, hogy mikor valóban tehetetlen, akkor tényleg iszik, mert fiatalon az édesanyja büszke volt rá, hogy már a nagyokkal eljár.

Hogy azért durva, mert soha nem mondták neki, hogy a kéz munkára, simogatásra és nem öklözésre való.

Hogy valóban önző, mert csak munkás volt otthon, most pedig behajtja a vámot környezetén.

Nehéz igazságot tenni, hogy ki, hol és mikor rontotta el Isten tervét. II. János Pál pápa Familiaris consortio című enciklikájában elmondja, hogy a keresztény családokban van lehetősége a férfiaknak kibontakozniuk, és valódi férfiként élni életüket.

A férfi legyen erkölcsi tekintély családjában. Mutassa meg a helyes irányt családjának hitbéli elkötelezettségével. Így a nőnek biztos támasza lesz. „Az igazi házastársi szeretet természetesnek veszi és megköveteli, hogy a férj nagyra becsülje az asszony egyenlő méltóságát.” Az előzőekből következik, hogy erkölcsi határozottsága legyen, és ehhez emelje társaként az asszonyt.

„A férfi tehát, aki láthatóvá teszi és újraéli a földön Isten atyaságát, arra van hivatva, hogy biztosítsa valamennyi családtagja harmonikus fejlődését. E feladatát azáltal hajtja végre, hogy nagylelkűen tudatában van az anya szíve alatt megfogant élet iránti felelősségének,

megosztja feleségével a nevelés gondját: teszi ezt munkájával, mely nem szétszórja, hanem megerősíti és előbbre viszi a családot, valamint az érett keresztény élet tanúságtételével, amely a gyermekeket hatásosabban elvezeti Krisztus és az Egyház megtapasztalásához. Az erkölcsi rend megfelel

az Istentől teremtett ember leghőbb vágyainak.”.(FC)

Mindezek által én már tudom, hogy milyennek kéne lenni a férfi útjának: bátornak, erkölcsösnek, imádságos lelkű-

nek, segítőkésznek és önfeláldozónak, határozottnak az erények megtartása terén, gyengédnek és magabiztosnak, tevékenynek és kitartónak.

Ugye ez nem ábránd?

Az asszony útja

Buszmegállóban várakoznak fiatal lányok. Beszélgetnek. Minden második szavuk trágárság, hangosak, kihívóak, feltűnőek, és azt sugározzák magukból, hogy vegyél észre, mert jó préda vagyok számodra.

Ezek a majdan felnövő lányok fogják szülni a jövő nemzedékét, ők lesznek az otthontermők?

Nem hiszem, hogy képesek lennének arra, hogy egy férfinak otthont, biztonságot teremtsenek, és kedves, gyengéd édesanyákká váljanak.

Miért?

Mert elfogadjuk ilyennek őket. Magunkkal tolnak ki, mert biztos, hogy ezek a lányok nem fognak azzal törődni, hogy az öreg és beteg szülőket segíteni kell. Talán még azzal sem, hogy dolgozni kell a betevőért. Valószínűleg szülnék egy-két gyereket, hogy elválva szép tartásdíjat csikarjanak ki maguknak.

Kiábrándító jövőkép.

Ez lenne a nő Istentől rendelt hivatása?

Biztos, hogy nem. Isten a rosszat nem akarja, gyógyítja az élet sebeit. De felelősek vagyunk azért, hogy ide jutottunk.

Vajon ezeknek a lányoknak az édesanyja jó példakép-e számukra? Hogyan viselkedik a férjével, mennyire gyengéd, kedves, igazságos. Nem telhetetlen-e, képes-e látni hibáit? Tud-e imádkozni gyermekéért, önmagáért, családjáért?

Hol van ezeknek a lányoknak az édesapja, aki számon kéri öltözködését, beszé-

dét, tanulását, viselkedését? Akire fel lehet nézni, mert erkölcsileg ő tartja egybe a családot?

Isten emberré lett. Megmutatta a helyes utat, a béke, a bizalom és a szeretet nyelvét. Jó lenne tenni nekünk is valamit saját magunkért nem pedig csak elbeszélni a dolgok mellett.

II. János Pál pápa a Familiaris consortio enciklikában így határozza meg az asszonyok feladatát a Biblia tanítása alapján:

„Ami a nőket illeti, elsősorban azt kell hangsúlyozni, hogy ugyanolyan méltósága van és ugyanolyan köteleességek terhelik, mint a férfit. Ez az egyenlőség különleges módon valósul meg az önatadásban, amelyel egymásnak, és abban az ajándékozásban, amellyel férjével együtt a gyermekeknek adják magukat. Mindkét ajándékozási forma a házasság és a család sajátja.”

Azonban a nő kiegészítője, támasza és lelki társa a férfinak. Otthonának igazi melegét gyengéd és különleges szeretete adja meg. El kell ismerni otthon végeztet munkáját, de ez feladat is: otthont kell teremtenie. Jobban kommunikálnak, mint a férfiak, empatikusabbak, együtt érzőbbek is, mint a férfiak. Mindezen képességeket a család és a nőiesség kibontakoztatásának szolgálatába kellene állítaniuk. Nem pedig eldurvulni, és kiábrándítóan nőietlenné válni.

Tóth Elekné

Historia Domus

Október 7.

Házaspárok megáldása

Ebben az évben is sokan kértük közösen házasságunkra Isten áldását a templombúcsú előtti csütörtökön. Volt gyémántlakodalmas pár, több arany- és ezüstitakodalmas házas is. Számukra szép ajándékot tudunk átnyújtani az imádságon kívül: Fülöp püspök atya gratuláló sorait és áldáskérését. Ő, bár készült hozzánk, közbejött római útja miatt nem tudott velünk ünnepelni.

Október 8.

Egyházközi képviselő-testület eskütétele

A lelkigyakorlat második napján azok a testvéreink kérték Isten segítségét és áldását, akiket a közösség képviselőtestületi tagoknak választott. A képviselőtestületi tagok rövidesen elkezdik a munkacsoportok szerinti munkájukat, s megválasztják elnöküket és

tisztségviselőiket. A közös munkát, a paróchus atya tervei szerint, egy máriapócsi lelki nap alkalmával fogják indítani.

Október 9.

Elszármazottak háláadás

Nyírácsádról elköltözött rokonaink és barátaink adtak hálát a búcsú előtti napon azért a sok-sok kegyelemért, amit itt, a közösségünkben kaptak annak idejét. Megköszönték azt a hitet és erkölcsi alapot, amit a szüleik és lelkipásztoraik segítettek kialakítani szívükben.

A lelkigyakorlat három estéjén az elmélkedéseket Szokira János orosi paróchus atya tartotta, aki a Hajdúdorogi Egyházmegyei Karitászt vezetője is egyben.

Október 16.

Temetőkaritás

Október elején tudtuk meg, hogy

lehetőség van a „72 óra kompromisszum nélkül” elnevezésű, háromnapos összefogásban részt venni. Nagyon tetszett az ötlet, hogy együtt, közösen összefogva valamilyen olyat tehetünk, aminek nem csak mi, hanem még rajtunk kívül sok más ember is örülhet. Arra gondoltunk, hogy a több évtizede elhanyagolt un. régi temetőt kezdjük el kitisztítani és rendbe tenni. A mára már szinte teljesen gondozatlan sírokat benőtte az akác, az utcán elhaladva már senki nem mondta meg, hogy egy temető az „erdő”, amit látunk.

Közel negyvenen kezdtünk neki a nagy feladatnak október 16-án, szombaton. Volt, aki szemetet szedett (4-5 nagy zsáknyi összegyűlt), voltak, akik a gyomfákat irtották ki. Az eldőlt sírköveket felállítottuk és rendbe tettük a sírok környékét. Közös ebéd is készült bográcsban.

Amire a tervezett feladatot elvégeztük, mindenki elfáradt. A lelkesedés azonban nem hanyatlott: többen kérdezték, mikor megyünk újra együtt a mi temetőnkbe.

Tóth Teodóra

December 3.

A szeretet a szívünkben lakik

Keresztelő János: Készítsétek az Úr útját, tegyétek egyenessé ösvényeit!

Mk 1,1-8

Meghitt adventi estén, gyertyafénybe öltöztetett térben, igazi karácsonyváro hangulatban tölthetünk néhány órát egyházközségünk tagjaival, Kedves Zilahi Enikő és Kedves György szerzőpárossal, amikor december 3-án részt vettünk könyv és CD bemutatójukon a görög katolikus közösségi ház nagytermében. A könyv és a CD címe is: A szeretet a szívünkben lakik.

A könyv szerzője és szerkesztője: Kedves Zilahi Enikő. Versek, történetek karácsony szent ünnepéről. A történetek szavai szíven találnak időst, fiatal egyaránt. Úgy érezhetjük, mintha rólunk szólnának.

A versek könnyedek, de még az egyszerű szavak is olyan lelkesítőek, hogy egészen mély érzéseket hoznak felszínre a hallgatóságban. Szinte dallamuk van, lüktetnek. A hozzájuk írt zene remekül illik a versek hangulatához. A zene rímel, vagy a vers zenél? Így együtt hallva különösen nehéz megállapítani. Csak annyit, hogy nagyon meggyőzően hangzik, mint az igazi karácsonyi énekek, amelyek a lelkünkig hatolnak.

A könyv szöveg anyagát a hozzátartozó CD teszi igazán élményszerűvé és ünnepivé. A CD egész zenei anyagát szerezte és szerkesztette Kedves György, aki a felesége verseihez, és saját énekeihez, valamint az elmondott versek zenei aláfestéséhez, ugyanakkor karácsony szent ünnepéhez is méltó zenét szerzett. A versek, történetek Kedves Zilahi Enikő tolmácsolásában hangzanak el, míg a dalokat éneklő és zenél a zeneszerző: Kedves György.

A borítót tervezte, és az illusztrációkat készítette: Doroginé Káli Anna.

„Ha átsugárzik a szeretet, akkor valóban sikerül az advent várakozását gazdagítani – mondja Enikő az est bevezetőjében. És valóban: a Kedves házaspár kiadványában igaz hittel adja át saját legbensőbb érzéseit, hogy azok szavakba, dalokba rejtve megszépítsék adventi várakozá-

sunkat, lelkünk készülődését, az Úr, a Messiás érkezését.

Enikő egyik verséből olyan útravalót is kapunk, amely a karácsony elmúltával is követésre méltó, érvényes marad:

„Hittel vértezve, szeretetben,
Őrizd egész évben a csodát.”

A könyv és a CD megrendelhető:
kedves61@gmail.hu, 06-30-266-7926

Vereb Csabáné

December 5.

Ó, a!i Szent Miklóst szereti

A vasárnapi szent liturgiák között került sor gyermekeink Mikulás műsorára. A szeretet példaképét, Szent Miklóst köszöntötték egy „Mikulás történettel” az erre vállalkozó gyermekek, akik nemcsak neki, hanem a templomban jelenlévő gyer-

mekeknek és felnőtteknek is emlékezetes élményt nyújtottak. Felkészült és örömteli játékuk igazi mikulásnapi ajándék volt. A csoport felkészítését Horváthné Szabó Tünde tanárnő végezte. A szereplő gyermekek: Terdik Péter, Macsi Fruzsina, Terdik János, Csoborkó Perta, Tóth Enikő, Suhaj Richárd voltak.

A lakóházak megáldása – „Házszentelések”

Ósi hagyományunk, hogy vízkereszt után az ünnepi szertartáson megszentelt vízzel a pap felkeresi lakásainkat, hogy Isten áldását kérje az azokban lakókra az elmondott ima és a vízzel való meghintés által. Ilyenkor házaink kis templomokká alakulnak át. A család körbeállja az előkészített asztalt, ahol meggyújtott gyertya, kereszt és esetleg ikon (szentkép) van, vagy odaállnak az ima-sarok elé. Közösén éneklük az ünnep tropárját, majd együtt mondják a pap imádságára az „Áment”, az „Úgy legyen!”-t. Ezzel kérjük, hogy Isten jelenléte oltalmazza meg életüket. Ahol a család közösén tud imádkozni a látogatást végző pap-pal, ott Isten áldása jelenvalóvá válik. – Az áldást kérő könyörgő ima így szól:

Üdvözítő Uristenünk, Jézus Krisztus, ki istenséged titkát a Jordánban való keresztkelvése alkalmával, az Atyának szózata és a Szentlélek megjelenése által kinyilatkoztattad, önmagad Urunk, őrizd meg minden bajtól sértetlenül mindazokat, kik e hajlékban laknak, s az én méltatlanságom által keresztény jámborsággal hozzád esedeznek! Küldd le rájuk s mindenre, ami övék, szent áldásodat! Állítsd melléjük őrzőangyalodat, hogy őket minden szükségtől, szorongatástól, csapástól, testi-lelki betegségtől és kártól megóvj! Ajándékozz nekik állandó jó egészséget és hosszú életet, hogy a hit szerint való érényekben sikeresen előhaladva, s üdvösségüket kegyelmed által biztosítva, a szükséges földi javakban is bővelkedjenek! Mert te vagy minden megszentelés és áldás forrása, kezdetnélküli Atyáddal, legszentebb, jóságos és elevenítő Lelkeddel együtt, most és mindenkor és örökkön-örökké. Amen.

A házszentelések tervezett menete

Január

6. csütörtök 12 órától: Templom köz, Arany János u.
7. péntek Elsőpéntek, házszentelés nincs
8. szombat 9 órától: Kossuth utca a központtól kezdve végig
9. vasárnap 13 órától: Petőfi tér, Kodály u., Szatmári és Dózsa u. a Kodály utcáig
10. hétfő: Pótlás (az előző héten valamilyen oknál fogva elmaradt részek szentelése).
11. kedd 9 órától: Szatmári u., Móricz u., Szatmári zug, Katona zug
12. szerda 9 órától: Dózsa u., Vágóhid u., Füves kert u., Winkler u., Pozsonyi u.,
13. csütörtök 9 órától: Rákóczi utca a központtól a 80. házászámig
14. péntek 9 órától: Rákóczi utca a 82. házászámig
15. szombat 9 órától: Malom u., Munkácsy u., Ady u. , Juhász Gy. u.
16. vasárnap 12-től: Kolozsvári u.
17. hétfő: Pótlás (az előző héten valamilyen oknál fogva elmaradt részek szentelése).
18. kedd 9 órától: Kassai végig, Bem u., József Attila u., Gát u., Jókai u., Radnóti u.
19. szerda 9 órától: Erdélyi u., Nyíl u., Marek u.
20. csütörtök 9 órától: Széchenyi u.
21. péntek 9 órától: Sport u., Hatház u., Toldi u.
22. szombat 9 órától: Hunyadi u., Hunyadi köz
23. vasárnap 14. órától: Buzita
24. hétfő: Pótlás (az előző héten valamilyen oknál fogva elmaradt részek szentelése)
25. kedd 9 órától: Zrínyi u. a 80. házászámig, Zrínyi zug
26. szerda 9 órától: Zrínyi utca folytatása, Tavasz utca
27. csütörtök 9 órától: Kistag, Balkányi rész
28. péntek: Pótlás
29. szombat 9 órától: Asszonyrész

A szenteléseket az adott napon igyekszünk végezni. Ha esetleg temetés lenne, akkor a temetés előtt félórával abbahagyjuk. Temetés után, ha még az idő engedi, folytatjuk.

Ha valamelyik utca, vagy utcácska nem kerül szentelésre, akkor nem másnap folytatódik, hanem az úgynevezett „pótlás” napokon.

Ha valaki külön időpontot kér, akkor azt jelezze a paróchián, s oda a megbeszélt időpontban látogatunk el.

Üzenet fiataloknak...

...és nem csak fiataloknak

„Karácsony nagy üzenete: a boldogság benned van és te ezt oda ajándékozhatod Isten nevében társadnak, gyermekednek, mindenkinek. Tedd meg alázattal, hisz erre születted!”

Böjte Csaba

Minden évben előveszek egy kis könyvecskét, amikor közeledik a Karácsony. A fedőlapon Wass Albert neve szerepel, mégsem az ő tollából származik a mű, hanem ötven erdélyi gyerektől, akik levelet írtak a Jézuskához, amelyeket az erdélyi író megjelentetett. Íme egynéhány belőlük:

Jézuskának Mennysországba!

Aranyos kis Jézuskám!

Ebben az évben is látogassál meg minket hozzád egy karácsonyfát és alatta magyar babát a kisévának és a testvérkémnek egy ceruzát és a szüleimnek boldogságot. Akármilyen olcsót. Jóságodat én nagyon köszönöm.

Kókái Mária II. oszt.

Az Angyalkának!

Kedves angyalka hozzád nekem karácsonyfát és cipőt még hozzá nekem cukorkát és még Szebb jövőt.

Nagy Sándor

Kedves Jézuska!

Nagyon szépen kérek tőled meleg fehéreneműt és harisnyát. S még kérlek kedves Jézuska hogy adjál nekem jobb eszet és több szorgalmat, hogy tanulhassak ahogy anyuka szeretné s hogy adjál nekik

egészséget, mert apuka beteg, de te tudod, mert te mindent tudsz.

Szeretettel maradok Szabó Gizella V. o. t.

Az Angyalkának!

Kedves Angyalka közeledik a Karácsony, szeretném ha hozná egy karácsonyfát és a karácsonyfának az ágát le húzná egy pár korcsolya. Kedves Angyalka én mást nem kívánok amit hoznál még nekem azt vidd el helyettem a szegényeknek. Én mást nem tudom írni, a jó Isten addig is legyen velünk.

Marosi József. V. oszt. tan.

Kedves kicsi Jézuskám,

Kérek egy karácsonyfát. A fa alá jászókat benne kicsi Jézuskát. Testvéremnek egy lovacskát. Jóságodat előre is köszönöm.

Demeter Ilonka II. o. t.

Kedves Angyalka!

Közeledik a karácsony. Nagy örömmel és gonddal kezdek a levélíráshoz. Egy kéréssel fordulok Te hozzád.

Nagyon szépen megkérlek jó Angyalka, hogy ha teheted légy szíves és hozz nekem egy pár bakancsot. Mert kilenc kilométert teszek meg minnapp és télen a felpipőben mikor nagy a hó rossz. Ha pedig nem lehet egy Bibliát mert azt is szeretnék csak a bakancs mégis jobban kell. Ezért ne haragudjál. Nagyon örvidenék ha megkapnám valamelyiket. Ha ezt sem lehet, akkor amit te akarsz.

Bezárom levelem hálás köszönettel:

Vargha Piroska

Tóth Teodóra

Karácsony előtti gondolatok

Az ünnepek megszépítik az életünket, hisz nélkülük egyhangúak lennének napjaink. Az ünnepek örömet, szokásainkat - ha az igazi élmény volt - gyermekekrünkől hozzuk magunkkal, és felnőttként hasonló szeretnénk a családjunkban, (vagy még jobbat).

Nagyon fontos, hogy gyermekeink figyelmét az igazi értékekre hívjuk fel. Csak tudatos felkészüléssel lehet elérni, hogy gondolatainkat a lényegre irányítsuk. A felkészülési időben, ha megfelelő légkört teremtünk, és így gyűjtjük meg sorra az adventi koszorú gyertyáit, ha igazi átéléssel tudunk egymásért imádkozni, egymásnak kedveskedni valamivel, akkor az ünnep boldogságot hoz az életünkbe, örömmel tölti el a szívünket.

KARÁCSONYKOR magunkból akarunk adni valamit a másoknak – egy kis szeretetet, figyelmességet, gondoskodást...

A bűnbánati időben próbáljunk meg egy kicsit elcsendesedni, mert az igazi ünnep bennünk zajlik – várakozva a nagy találkozásra.

Ha sikerül ráhangolni bensőnk a lelkiekre, akkor igazán megértjük, hogy Isten önmagával ajándékozott meg minket Jézusban, SZERETETBŐL.

Hogyan lehet ezt a nagy Titkot befogadni?
Talán így:

„ISTENEM, MOST ELÉD ÁLLOK, NYITOTT SZÍVVEL
ÉS NYITOTT TENYÉRREL.

S TE ELVEHETED AZT, AMIT CSAK AKARSZ.
TENYEREMET NYITVA HAGYOM, HOGY ELFOGADHASSAM
A TE AJÁNDÉKAIDAT.

ÖRÖMMEL FOGADOK MINDENT, AMIT TE ADSZ.
NYITOTT KÉZZEL ÉS NYITOTT SZÍVVEL VÁROM JÖVETELEDET.”

Kertiné Gariscsák Irén

1912-(2010-2011)-2012

Egyházmegyei jubileumi év

A Hajdúdorogi Görög Katolikus Egyházmegye alapításának 100. évfordulója lesz 2012-ben. Sorozatunkban egyházmegyénk eddigi püspökeit mutatjuk be.

Püspökeink III.

**Dr. Timkó
Imre
(1920 –
1988)**

„Katholiké
– Oikumené”

Dudás Miklós püspök halála (1972. július 15.) után két és fél évig nem volt püspöke egyházmegyénknek. A kommunista kormányzat csak olyan püspököt engedélyezett kinevezni a Vatikán által, akinek személyét jóváhagyta. Hosszú egyeztetések után VI. Pál pápa 1975. január 10-én Timkó Imre kormányzó helynököt nevezte ki a Hajdúdorogi Egyházmegye harmadik megyéspüspökévé. (Ugyanekkor a pápa Dr. Keresztes Szilárd teológiai tanárt kunáviai c. püspöki címmel, segédpüspökévé nevezte ki.)

Timkó püspök atya Budapesten született 1920. augusztus 13-án. A gimnázium elvégzése után, 1938-ban belépett a bencés rendbe. A római Szent Anzelm Egyetemen végezte tanulmányait 1940-től. Betegsége

miatt a rendből elbocsátották, így örökgadalmat nem tett. (Agyhártagyulladás következtében halottnak hitték, s a ravatalon tért magához.)

Teológiai tanulmányait Budapesten fejezte be. 1945-ben pappá szentelték. 1948-ban teológiai doktorátust szerzett. 1945-1948 között budapesti egyetemi lelkész volt, majd 1952-

ig a hittudományi karon a keleti teológia lektora. Ezután a Hittudományi Akadémia magántanára, illetve tanár helyettese volt. 1959-től püspökké szenteléséig az ókeresztény egyház- és dogmatörténeti tanszék tanszékvezető tanára volt.

Miklós püspök halála után helynökként irányította az egyházmegye életét.

Püspökszentelése 1975. február 10-én volt Nyíregyházán. A szentelést dr. Szegedi Joachim kőrösi segédpüspök végezte dr. Ijjas József kalocsai és dr. Bánk József egri

érsek segédletével.

Az új megyéspüspök a következő pontokban foglalta össze terveit:

– A liturgiának a keleti hagyományok és a magyar nyelv sajátosságainak figyelembevételével történő megújítása.

– A szemináriumi nevelés és a teológiai oktatás zsinati szellemben való megreformálása.

– A papság és hívek belső megújításának előmozdítása. „Azt akarom, hogy a pásztorkodás botja felmutatott jele legyen

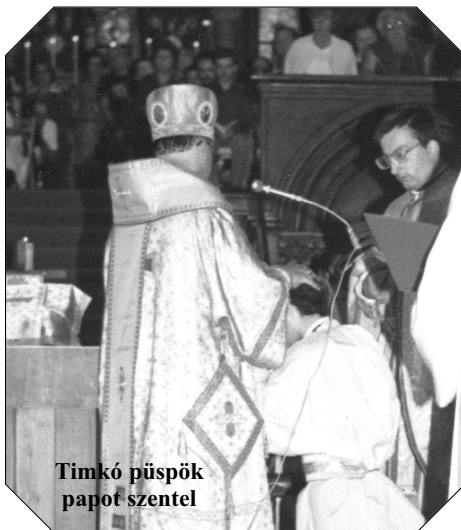

a kegyelemmel átitatott fegyelemnek, amely szükséges ahhoz, hogy az egyház papjaiban megújuljon, és a papság megtérése erejéből Krisztus Isten szolgálatában képes legyen megújítani azt a népet, amelyhez küldetett.”

A püspök részt vett a Keleti Egyházi Kódex felülvizsgálatának folyamatában, a Pápai Bizottság tagjává nevezték ki.

Püspöksége alatt megújult a papnevelő intézet épülete, a szeminárium kápolnával bővült. Az egyházmegyei központ kiépült. Ennek keretében szolgálati lakások épültek, létrejött az Egyházmegyei Múzeum, a Levéltár és Könyvtár új helyiségekbe került.

Imre püspöknek nagy érdemei voltak a görög katolikus egyházmegye területének az egész országra való kiterjesztésében. 1968-ban, Dudás püspök atya idejében ideiglenesen kiterjesztették a határokat az ország egész területére. Így létrejött az un. Szórvány, melynek helynöke és szervezője Timkó Imre lett, még, mint budapesti professzor. Püspökként is szívügyének tekintette az ország keleti vidékeiről elkerült görög katolikusok lelkipásztori gondozását. Az egyházmegye egész országra kiter-

Timkó püspök
papot szentel

jedő joghatóságát 1980-ban véglegesítette a Szentszék.

Püspöki jelmondata: „Katholiké – Oikumené”, azaz „Katolikusság és ökumenizmus”. A Katolikus Egyházhhoz ragaszkodva, hagyományainkat megőrizve nyitottság a világ kereszténysége felé.

Dr. Timkó Imre 1988. március 30-án halt meg. Máriapócsra temették fényes héten.

TE

Poimén atya mondásai:

„Leborulni Isten színe előtt, magunkat másokkal össze nem mérni, és saját akaratomat hátunk mögé vetni – ezek a lélek szerszámai.”

„Amint a füst elriasztja a méheket, és ezáltal megszűnik édes munkájuk, úgy űzi el az istenfélelmet a lélektől a testi nyugalom is, és szétrombolja egész munkáját.”

Történet Longinosz atyáról

Egyszer Longinosz atya megkérdezte Lukinosz atyát: „Kerülni akarom az embereket.” Erre azt felelte az idős atya: „Ha azelőtt nem sikerült az emberekkel együtt helyesen élned, egyedül sem élhetsz helyes életet.”

Lapok az egyházközség történetéből 6.

A Kossuth utcai temető története 3.

Az 1914-ben megvásárolt temetőföldet az egyházközség nem tudta kifizetni. Végül egy nagylelkű felajánlás mindent megoldott. A fennmaradt jegyzőkönyv így ír erről:

Felvétetett Nyíraczádon 1917. év november hó 11-én tartott rendkívüli egyháztanács gyűlésen

Jelen vannak: Szilágyi Péter Pál lelkész elnök, Terdik János, Nagy Miklós, Szász Mihály, Miklós Mihály, Mikáczó Mihály, Szabó János, Konyári György, Demeter Mihály, Prekup György, Burkus György, L. Nagy György, id. Tóth Mihály, Meszesán József, Kardos György, Máté János, Czapár György, Szarka Mihály.

Tárgy: Az 1914-ben vásárolt temetőföldnek kifizetése ajándékozásból.

Elnöklő lelkész, miután megnyitja a gyűlést, üdvözlí a jelenlévőket, s előadja, miszerint az olyan régen vajúdo temető kifizetésnek kérdése most kezd a teljes megoldás felé közeledni, amennyiben a hívek között akadt egy szerény, de jócselekedetek terén első ember, aki ajánlatával megmenteni akarja az egyházat egy régi tehertől. Ez a mecénás köztisztvisletben álló tagja az egyháznak: Mikáczó Mihály, aki 10 kat. hold megvétélére felajánlja a 4500 koronát, azaz négyezeröttszáz korona összeget, s egyben az egyháztanács előtt le is fizeti. Midőn a nemes cselekedetére a jó Isten áldását kéri reá, aki nem hagyja majd jutalmazatlanul eme szíve szándékát követő cselekedetet, egyben tolmácsolja az egyháztanács köszönetét, s örök emlékül

jegyzőkönyvileg megörökíti az adományt. Kérdi az ajánlót, milyen feltételhez kívánja kötni ajánlását.

Az ajánló Mikáczó Mihály előadja, miszerint régi szíve sugalmát követte, mikor az összeget felajánlotta: régebben is megtenni kívánta, de nem volt meg az összeg teljes egészébe, s most mikor a jó Isten megáldotta keze munkáját, mivel hálálhatta volna meg ... jobban, mint azzal, hogy ez ajánlattal a jó Isten magasabb dicsőségét akarta szolgálni. Fogadja tehát a jó Isten tőle e csekélységet jó illatszer gyanánt, az egyháztanács pedig az ajánlatát fordítsa az 1914. évben megvásárolt temetőföldnek kifizetésére azzal az egy óhajjal, miszerint szeretné, ha most már a temetőben ezután mindenki ingyen temetkezhetne.

Terdik János ezután felszólalván, megköszöni az egyháztanács nevében az ajánlatot, de a kifejezett óhajra kijelenti, miszerint az Egyháznak úgyis olyan kevés jövedelmi forrása van, ha most a sírhelyek eladásából befolyandó jövedelemről eslene, érzékeny veszteség volna az Egyháznak.

Elnöklő lelkész a fenti felszólalást szintén javasolja, és meggyőzni igyekszik az ajánlót arról, hogy ezen óhajta nem szolgálná a teljes célt. Ő adja az összeget, de annak kamatoznia is kell. Most van temetőhely, de annak jövedelmeznie is kell, de különben is méltánytalanság volna, hogy ő megvásárolja, s más hívő semmi-vel sem járul hozzá az egyházi vagyongyarapításához, az ő tollaival könnyű lenne

másnak ékeskedni. A szegénysorúak s azoknak árvái, mint eddig, ezután is ingyen fognak oda temetkezni, de a gazdagabb s jómóddal bírók csak fizessék meg ezután is a sírhely árát.

A fenti indítványokat az ajánló az egyháztanáccsal egyetemben elfogadja, s határozatképpen kimondja, a szegények s gyermekeik ezután is ingyen temetkezhetnek oda, a gazdagabb hívők pedig fizessék meg ezután is az eddig megállapított díjakat, amelyek úgyis jelentékeny gyarapítói az egyházi vagyonnak. Az alapító emlékére pedig a nemes cselekedetért örökre megörökítendő egyhangúlag kimondja, hogy Mikáczó Mihálynak halála után örök időkre évente az egyházpénztárból 100 korona, azaz száz korona fizetessék ki a „szegényalap” növelésére, s egyben biztosítsassék neki s nejének diszsírhely az általa kijelölt helyen. S miután az adakozó a 4500 kor-t kifizeti ... az egyháztanács a főgondnokot, miszerint a neki átadott összeget a legközelebbi pénztári napon fizesse be a helyben lévő Ligetaljai Takarékpénztárba, az onnan előbb, mint kölcsön felvett összeg törlesztésére.

Elnöklő lelkész, miután ismételtlen hálásan megköszöni a nemes adományt, megragadja az alkalmat, hogy jelenlévő híveket hasonló adományozásra buzdítsa, amennyiben még 3 kat. hold kifizetetlen marad.

Az elnöklő lelkész buzdítására Terdik János magára vállalja a fennmaradó összegből $\frac{1}{2}$ kat. hold föld kifizetését; Szarka Mihály 100 Kor.-t ajánl; Meszesán József pedig szintén 100 Kor.-t; id. Tóth Mihály 50 Kor.-t; I. Hudácskó János 50 Kor.-t, ezen összegek a főgondnok kezéhez még a mai nap folyamán kifizetendők, s szintén a Takarékpénztárban helyezendők el. Igaz, Nyíraczád község, mint erkölcsi testület, 1914. évben magára vállalva a $1 \frac{1}{2}$

kat. hold kifizetését, de a határozatot azóta az Alispán úrhoz jóváhagyás végett be nem terjesztette, így ezzel mintegy a megtett ajánlattól elállott, most tehát a fennmaradt összeget szintén közadakozásból akarja az egyháztanács kifizetni. Reméljük, hogy a fenti példák követőkre találtatna, a lejárat alkalmával december hó 4-én az egész összeg kifizethető lesz. Egyben elhatározza az egyháztanács, hogy a jövő vasárnap, azaz november hó 18-án ismét összeül ezen határozatok s jegyzőkönyv hitelesítésére.

A szíves adományozók fogadják az egyháztanács köszönését a felajánlott összegért; a jó Isten adjon százszor annyit, s összes kegyelmével elárasztva őket s családjukat. Készítsen számukra méltó helyet a túlvilági életben.

Egyéb tárgy nem lévén, az elnök az ülést berekeszti.

Kmf.

Szilágyi Péter Pál

gör. kat. lelkész; isk. sz. elnök

Tóth Mihály

Hudácskó János

Terdik János

főgondnok

Lapok az egyházközség történetéből 7.

A harangok felirata

Templomunk mai harangjait 1928-ban szentelték fel. A „György harangról” már olvashattunk lapunkban. Időközben előkerült egy korabeli fénykép a harangok felszenteléséről. Idézzük fel most a három harang feliratát.

A legkisebb harangon lévő szöveg:

Ezen Mihály nevű harangot Isten dicsőségére és Szent Mihály főangyal tiszteletére öntette özvegy Szabó Mihályné, született Konyári Anna. Nyíracsad 1928. Öntötte Walser Ferenc Budapest.

Magasztalunk téged, mint valódi Isten-szülőt, mint Teremtőnk és Urunk édesanyját.

A második harang felirata:

Isten dicsőségére, Szt. Miklós tiszteletére, világháborúban elesett gör. kat. hősök emlékére öntették a nyíracsádi gör. kat.

hívek. 1928-ik évben öntötte Walser Ferenc, Budapest.

Nem halt meg az, aki a hazáért vérzett el.

A legnagyobb harang felirata:

E harangot Isten dicsőségére a nyíracsádi gör. kat. hívek részére készítette idős Pénzes György és neje Tóth Anna az Úr 1807-dik esztendejében. Ezen György nevű harang minden év október 2-án a megrendelő emlékére szólaljon meg. A megrendelésben közreműködtek: a megrendelő fia Pénzes György és neje Adamek Júlia, veje Bálega Mihály és neje Pénzes Mária. Egyházi előjárók: Bisztrán Viktor lelkész, Görbe László főgondnok.

Jertek hívek dicsérjük az Urat.

Ezen harang a világháborúban elvitt harangok pótlásakor átöntetett Jeles Miklós kántortanító és Bálega János közreműködésével 1928-dik évben. Öntötte Walser Ferenc, Budapest.

